

mener, at det, man i særlig Grad kunde klage over under det tidligere Styre, var, at man fra Erhvervslivets og ogsaa det danske Landbrugs Side aldrig vidste, hvornaar der blev slaæet ned; Dispositioner ud i Fremtiden var derfor vanskelige at træffe. I den Henseende er der efter min Mening sket en meget stor Forandring og Forbedring. Jeg har ganske vist læst Referater i Blade af Taler, som det ærede Medlem Hr. Rode har holdt paa politiske Møder, hvorefter han har talt om de „anarkiske Tilstande“, som vi for Tiden har her i Landet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man, naar man tænker sig om, vil indrømme, at saadanne Tilstande i særlig Grad var raadende her i Samfundet i Foraaret 1920. Forsaavidt det ærede Medlem Hr. Rode tænker paa den store Arbejdsløshed, ja, saa har vi fra Venstres og Regeringens Side ikke kunnet hindre denne, desværre, men den er jo et Fænomen, der findes hele Verden over, ikke alene her i vort Land, og efter min Mening maa dette dog kunne bidrage til en Forventning om, at Krisen er af mere foreløbig Karakter. For en Tid siden gik der en Meddelelse rundt i Bladene om, at man havde regnet ud, at der hele Verden over var ca. 36 Millioner arbejdsløse organiserede Arbejdere. Hvad enten dette Tal nu passer eller ej, ved vi alle sammen, at Arbejdsløsheden er stor i alle civiliserede Lande, men vi har vel ogsaa Lov til at tro, forekommer det mig, naar vi ser ud over Fremtiden, at denne Krise nu har kulmineret. Der er naturligvis en hel Del Virksomheder, som ikke har været eller vil være i Stand til at ride Stormen af. Der er jo ogsaa en hel Del Ukrudt, der er groet op under Krigen her i vort Land, og som nødvendigvis maa forsvinde. Det, som efter min Mening vilde være det uhyggelige, er, om der kom et Øjeblik, hvor man fik Maskinhjulene i Gang i hele den øvrige Verden, medens man her i Danmark fremdeles maatte holde stille.

Naar man ser paa hele den industrielle Situation i Øjeblikket, er det vistnok den almindelige Mening her i Rigsdagen, at de store Erhvervsvirksomheder netop i en saadan Krisesituation skulde føre en ganske anderledes forsigtig Finanspolitik. Man faar undertiden Indtrykket af, at hvad det for mange drejer sig om, er blot at faa fat i det størst mulige Udbytte, og at der foretages den størst mulige Udvanding af Aktierne, uden at man tænker ret langt ud i Fremtiden. Det er ikke den Slags Ting, som skaber umiddelbar Sympati,

tværtimod det modsatte. Jeg er sikker paa, at vi her paa Rigsdagen har set med Sympati paa de Direktører i et stort og hidtil anset Selskab her i Landet, der har sat deres Stilling ind paa, at en mere forsigtig og fornuftig Finanspolitik skulde følges fra Selskabets Side. Man skulde synes, at Folk hurtigt maatte kunne komme til den Opfattelse, at Stillingen er en saadan, at det i høj Grad er nødvendigt at tage Reb i Sejlene. Vi har lagt Mærke til — det er blevet meget omtalt i den danske Presse — de mægtige Tantiører, der er udbetalte i et enkelt stort Selskab. Efter min Mening er det et glædeligt Tidens Tegn, at man fra hele Pressen, fra den konservative, gennem Venstres og den radikale til den socialdemokratiske Presse, har taget bestemt Afstand fra det, der er sket i dette Selskab, tilmed under en saa spændt Situation, som der har været mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, og under hele den trykkende Krisesituation, som den danske Industri er inde i. Men jeg antager ogsaa, at netop de kraftige Protester, der har lydt fra alle Sider, vil bidrage til, at man ikke kommer til at se noget saadant en Gang til i Fremtiden. Det vil jeg i alt Fald meget haabe.

Vi ser med den største Alvor paa hele den Krise, vi har i dette Øjeblik, men vi indser samtidig, at man ikke ved kunstige Midler kan komme udenom den. Den er noget, vi skal kæmpe os igennem. Vi har fremdeles den Opfattelse, at det Middel, man fra forskellige Sider har anbefalet, Importregulering og Importforbud i stor Udstrækning, kun vilde forværre Ondet og kunne medføre en uhyre vanskelig Stilling for vort Samfund og vort Land, idet det, saa vidt vi kan skønne, øjeblikkelig vilde medføre Repressalier fra Udlandets Side. Jeg synes, at vi i den Henseende har et godt Bevis i Øjeblikket i, hvorledes det gaar vort nordlige Naboland Norge, der er kommet i en meget spændt og alvorlig Konflikt med en større Stat, med hvem det udveksler Varer. Naar man tager alle disse Ting i Betragtning, forekommer det mig, at Regeringens Holdning har været den eneste rigtige. Men med den største Agtpaagivenhed vil vi fra Venstres Side følge Bevægelsen i Udlandet og Indlandet, se, hvorledes den udvikler sig i den nærmest følgende Tid. Og jeg vil have Lov til meget stærkt at betone, at vi fra Venstres Side absolut ønsker en sund Industri bevaret her i Danmark. Jeg har altid hørt